

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์เพื่อใช้ในการสื่อความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	หมายถึง	คะแนนรวม
X_1	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน
X_2	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน
S.D	หมายถึง	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของคะแนน
D	หมายถึง	คะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
D^2	หมายถึง	คะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum D$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลัง
$\sum D^2$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง
t	หมายถึง	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution
**	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการฝึกโดยใช้การละเล่นของเด็กไทยที่มีบทร้องและบทเจรจาได้ตอบแบบประยุกต์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการได้รับการฝึกโดยใช้การเล่นเกมของเด็กไทยที่มีพร่องและบกพร่องได้ตอบแบบประยุกต์ เปรียบเทียบโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน และ t - test Dependent Samples ได้ผลดังตารางที่ 3 และ ตารางที่ 4

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการฝึกโดยใช้การเล่นเกมของเด็กไทยที่มีพร่องและบกพร่องได้ตอบแบบประยุกต์

ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ความสามารถทางภาษาด้านการฟัง				
การจำแนกเสียง	3.60	1.00	5.00	0.00
การบอกประเด็นเรื่องราวที่ได้ฟัง	1.80	1.06	4.70	0.59
การปฏิบัติตามคำสั่ง	3.60	0.92	5.00	0.00
ความสามารถทางภาษาด้านการพูด				
การบอกชื่อสิ่งของ	2.03	1.06	4.76	0.42
การสร้างประโยคที่สมบูรณ์	0.86	1.33	4.90	0.40
การเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์	0.50	1.07	4.83	0.59

จากตารางที่ 3 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการฝึกโดยใช้การเล่นเกมของเด็กไทยที่มีพร่องและบกพร่องได้ตอบแบบประยุกต์ มีความสามารถทางภาษาด้านการฟังก่อนเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับต่ำ 1 ด้าน คือ ด้านการบอกประเด็นเรื่องราวที่ได้ฟัง และมีคะแนนที่อยู่ในระดับสูง 2 ด้าน คือ ด้านการจำแนกเสียงและด้านการปฏิบัติตามคำสั่ง และหลังเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับสูงขึ้นทั้ง 3 ด้าน ความสามารถทางภาษาด้านการพูดก่อนเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับต่ำทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการบอกชื่อสิ่งของ ด้านการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ และด้านการเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ และหลังเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับสูงขึ้น ทั้ง 3 ด้าน

แสดงว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการฝึกโดยใช้การละเล่นของเด็กไทยที่มีบทร้องและบทเจรจาโต้ตอบแบบประยুক্ত มีความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดสูงขึ้น โดยเฉพาะความสามารถทางภาษาด้านการฟังในด้านการจำแนกเสียงและด้านการปฏิบัติตามคำสั่งของเด็กปฐมวัยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าอย่างเห็นได้ชัด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มีค่าเท่ากับ 0 แสดงว่า การละเล่นของเด็กไทยที่มีบทร้องและบทเจรจาโต้ตอบแบบประยুক্তมีผลต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังของเด็กปฐมวัย

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการได้รับการฝึกโดยใช้การละเล่นของเด็กไทยที่มีบทร้องและบทเจรจาโต้ตอบแบบประยুক্ত

ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย	คะแนนเฉลี่ย		ΣD	ΣD^2	t
	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$			
ความสามารถทางภาษาด้านการฟัง					
การจำแนกเสียง	3.60	5.00	42	88	7.65**
การบอกประเด็นเรื่องราวที่ได้ฟัง	1.80	4.70	87	289	14.12**
การปฏิบัติตามคำสั่ง	3.60	5.00	42	84	8.23**
ความสามารถทางภาษาด้านการพูด					
การบอกชื่อสิ่งของ	2.03	4.76	82	258	13.85**
การสร้างประโยคที่สมบูรณ์	0.86	4.90	121	539	16.66**
การเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์	0.50	4.83	130	608	19.14**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($.01 t_{29} = 2.462$)

จากตารางที่ 4 แสดงว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการฝึกโดยใช้การละเล่นของเด็กไทยที่มีบทร้องและบทเจรจาโต้ตอบแบบประยুক্তมีความสามารถทางภาษาด้านการฟังทั้ง 3 ด้านและความสามารถทางภาษาด้านการพูดทั้ง 3 ด้านสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01